

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1637

Meditatio circa hoc Fundamentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50934)

norem contemptui, vitam longam breui præferamus: sed consentaneum est, ex omnibus ea demum, quæ ad finem ducunt, eligere, ac desiderare.

MEDITATIO

CIRCA FVNDAMENTVM.

HÆC Meditatio diuidi potest in quatuor puncta; vnde tres fructus colligi possunt, in quos oculos conijcere, & ad quos obtinendos exercitium hoc huius diei dirigere debemus. Vocatur *principium*: quia in eo, quæ tale est, includuntur resolutiones, quæ post fusiùs declarabuntur. Vocatur *fundamentum*: quia super eo assurgit totum vitæ spiritualis ædificium.

PRIMUM PUNCTVM. Prima quæ hominem tenere debet cura est, scire in quem finem creatus sit, & sollicitum esse vt illum acquirat. Finis, propter quem Deus hominem creauit, est

Primò, Vt eum laudet & glorificet corde, ore, & opere, omnia ad maiorem
Dei

Dei gloriam & laudem dirigendo ; & vt alij hoc videntes , Deum etiam laudent & glorificent.

Secundò, Vt omnem ei reuerentiam honoremque exhibeat, eumque Deum suum agnoscat : quod fit præcipuè actibus fidei, spei, & charitatis, firmiter credendo totum quod reuelauit ; sperando quod promisit ; illumque tamquam summum & infinitum bonum , & vltimum finem amando.

Tertiò , Vt ei seruiat obediatque tamquam legitimo suo Domino , eius mandatis in omnibus rebus obsequendo , & tandem fruatur vitâ æternâ in cælo . & hoc est quod vult dicere , *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo , & ex totâ animâ tuâ , &c.*

SECVNDVM PVNCTVM. Deus totam creaturarum vniuersitatem in obsequium & seruitium hominis creauit. *Constituisti eum super opera manuum tuarum: omnia subiecisti sub pedibus eius, &c.* Aliquæ creaturæ conditæ sunt vt hominem sustentent ; aliæ vt eum vestiant;

stiant; aliæ vt eum curent; aliæ vt recreent: & vsque ad ipsos Angelos, quos Deus constituit vt sint quasi directores, pædagogi, magistri, custodes & protectores hominum. Et velut parens, qui filium ad Vniuersitatem mittit, abundè ei de necessariis prospicit, non vt lusibus ea dilapidet, sed ne aliquid ei desit, quò minùs studia quàm commodissimè prosequatur; quæ eius vnica mens & intentio est. Vel sicut Rex, aliquos è Nobilibus aut subditis suis ad Aulam suam euocans, iis de omnibus quæ itineri conficiendo opportuna sunt prouidet, verbi gratiâ de equis, rhedis, aut lecticis, si terrâ iter faciendum; vel si mari, de omni nauium genere: non sanè vt ij illis se tantùm recreent, sed vt commodiùs & quàm celerrimè iter peragant, & ad Aulam perueniant. Sic, quòd à Deo omnia ad hominis obsequium facta creataque sint, factum est, vt illis ipse vtatur ad finem suum, propter quem creatus est, meliùs consequendum, qui est maior
gloria

gloria & obsequium Dei; eoq̄ue omnium istarum creaturarum vsum referat, illum in omnibus, & omnes in illo, secundum sanctissimam eius & diuinam voluntatem amando. Et ea tum à recto suo fine diuertitur intentio, quando nos ipsos, aut aliquam creaturam non ad maius Dei obsequium quærimus. Hoc ergo die nos exercere debemus in bonâ huius intentionis directione. Et hic est primus fructus ex hac Meditatione colligendus.

TERTIVM PUNCTVM. Hinc colligendum, quòd, quantum nos creaturæ ad finis nostri consecutionem iuuant, tantum eis vti debemus; & eatenus eas repudiare, quatenus nos à dicto fine auocant. Omnes quidem creaturæ bonæ sunt suo tempore, & propter finem ob quem à Deo conditæ sunt; verum non omni tempore eæ bonæ sunt, nec omni occasione, nec omnibus personis. Velut omnis generis diuersorum artificum instrumenta variis vsibus seruiunt, verum illa magister, aut artifex
in

in manus accipit, quæ suo operi conueniunt: & si in eorum delectu & usu eum errare contigerit, grauissimum sibi damnum inferet. Omnes cibi licet boni sint, non tamen omnium stomachis, nec omni tempore conueniunt. Sicut etiam omnis generis pharmaca, quæ in pharmacopœorum prostant officinis, quamuis salutaria, non omnibus morbis conueniunt: sic etiam, quamuis creaturæ omnes bonæ sint; necessaria tamen est in earum usu & electione discretio & prudentia. Quare Regula in earum usu reiectioneque obseruanda, est vltimus finis ad quem sumus creati. Et notandum hîc, quòd in toto hoc Tractatu creaturarum nomine intelligantur, quæ in quarto Puncto vocantur diuitiæ, paupertas, honor, sui contemptus, salus, infirmitas, longa aut breuis vita, &c. illa enim sunt, in quibus ordinariè creaturis vtimur, vel abstinemus.

In hoc tertio Puncto fundatur secundus, qui ex hoc Exercitio fructus colligi

colligi debet, qui est perfecta sui notitia; hoc est, incipere inordinationem actionum suarum perspectam habere, eò quòd contra ordinem nos creatis rebus dederimus, & absque præuiâ vltimâ huius vltimi finis electione aut consideratione iis frui voluerimus: & in hoc consistit peccatorum nostrorum malitia, & deuiatio ab vltimo fine, quæ est æterna salus.

QUARTVM PUNCTVM. Si vtendum creaturis, vel iis abstinendum eatenus est, quatenus ad prosecutionem finis vel conferunt, vel obsunt; facile patet, quòd eas considerando in se, ad omnes debeamus esse indifferentes, easque tantum admittere aut reiicere in ordine ad hunc vltimum finem. Qui aliquò proficiscitur, indifferens est ad omnes vias, donec sciat quâ sibi eundum sit; vt & artifex aliquis ad omnis generis instrumenta, &c. Atque sicut isti non se determinant, quia via facilis vel aspera, medicina suauius aut amara est, &c. sed quisque in eo suum finem respicit:

respicit: sic indifferens ego esse debeo quoad honorem vel contemptum, paupertatem vel diuitias, valetudinem bonam vel infirmitatem, longam aut breuem vitam; ex omnibus illis illud tantum eligendo, quod maximè ultimo meo fini respondeat.

Et hic est tertius fructus, in quem collimare, & in quo me hoc die exercere debeo; conando nempe à me remouere omnem ad res particulares affectum, & ad omnes creaturas me indifferentem reddere.

Ex omnibus his patet, quòd hoc sit fundamentum & principium totius vitæ spiritualis. vnde & constat Primò, quàm debeat esse homo erga Deum sincerus & iustus. Secundò, Quòd omnis confusio ex nimio & inordinato creaturarum amore proueniat. Tertiò, Quòd à nobis omnem erga creaturas affectum remouere, & ad omnes indifferentes esse debeamus, quòd facilius ad vltimum finem pertingere possimus.

Omnia

Omnia Exercitia, de quibus posthac agemus, vsque ad postremum, quod est de perfectione, alicui horum principiorum innituntur.

Principium & fundamentum accommodatum vitæ religioſæ.

QUod in genere de omnibus dictum est, facile Religiosus suo statui accommodabit.

Primò, Finis Religiosi SOCIETATIS est, quærere propriam & proximi sui salutem & perfectionem.

Secundò, Media omnia quæ in Religione sunt, ad hunc finem diriguntur; partim ad perfectionem propriam, vt sunt Oratio, Sacramentorum frequentatio, &c. partim ad perfectionem proximi; qualia sunt studia, ministeria, &c. Vnde apparet qualis debeat esse perfectus Religiosus, qui totam suam intentionem positam habet in debito fine; & alia omnia media eò dirigit.

E Tertiò,